

Ikt. sz.: GIB/79-3/2013.

GIB-38/2013. sz. ülés
(GIB-176/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
2013. szeptember 30-án, hétfőn, 11 óra 38 perckor
az Országház főemelet 37-38. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Magyar Nemzeti Bank alelnökjelöltjének meghallgatása</i>	5
<i>Tagjelölés a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsába</i>	5
<i>Dr. Windisch László szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Dr. Kandrács Csaba szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Kérdések, vélemények</i>	8
<i>Válaszadás</i>	10
<i>Határozathozatal</i>	11
<i>Egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló T/12491. törvényjavaslat (Általános vita)</i>	12
<i>Németh Szilárd kiegészítése</i>	12
<i>A kormányálláspontról ismertetése</i>	12
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	12
<i>Válaszadás</i>	18
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>A Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjáról szóló T/12492. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	19
<i>Székács Péter (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium) kiegészítése</i>	19
<i>Kérdések, vélemények</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	23
<i>A közútkezelői feladatok átadásáról szóló, T/12338. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	23
<i>Dr. Völner Pál (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium) kiegészítése</i>	23
<i>Kérdések, vélemények</i>	23
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény végrehajtásáról szóló T/12002. számú törvényjavaslat (A módosító javaslatok megvitatása)</i>	24

Napirendi javaslat

1. a) A Magyar Nemzeti Bank alelnökjelöltjének meghallgatása
b) Tagjelölés a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsába
(A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2011. évi CCVIII. törvény 46. §-a alapján)
2. Egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12491. szám)
(Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)
3. A Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjáról szóló törvényjavaslat (T/12492. szám)
(Általános vita)
4. A közútkezelői feladatok átadásáról szóló törvényjavaslat (T/12338. szám)
(Általános vita)
5. A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12002. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Rogán Antal** (Fidesz), a bizottság elnöke

Kovács Tibor (MSZP), a bizottság alelnöke
 Volner János (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Bencsik János (Fidesz)
 Dióssi Csaba (Fidesz)
 Dr. György István (Fidesz)
 Herman István (Fidesz)
 Dr. Kupcsok Lajos (Fidesz)
 Manninger Jenő (Fidesz)
 Márton Attila (Fidesz)
 Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
 Riz Gábor (Fidesz)
 Román István (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
 Vantara Gyula (Fidesz)
 Tukacs István (MSZP)
 Hegedűs Tamás (Jobbik)
 Schön Péter (Jobbik)
 Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Koszorús László (Fidesz) Rogán Antalnak (Fidesz)
 Dióssi Csaba (Fidesz) megérkezéséig dr. György Istvánnak (Fidesz)
 Márton Attila (Fidesz) megérkezéséig Manninger Jenőnek (Fidesz)
 Dr. Nyitrai Zsolt (Fidesz) dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)
 Riz Levente (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)
 Szemereyné Pataki Klaudia (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
 Wintermantel Zsolt (Fidesz) Román Istvánnak (Fidesz)
 Dr. Aradszki András (KDNP) Vantara Gyulának (Fidesz)
 Dr. Seszták Miklós (KDNP) Dióssi Csabának (Fidesz)
 Dr. Baja Ferenc (MSZP) Kovács Tibornak (MSZP)
 Burány Sándor (MSZP) Tukacs Istvánnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Windisch László, a Magyar Nemzeti Bank alelnökjelöltje
 Dr. Kandrács Csaba, a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsának tagjelöltje
 Hizó Ferenc helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
 Székács Péter helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
 Dr. Völner Pál államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
 Peresztegi Gergely főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 38 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel üdvözlöm a bizottság tagjait, valamint a meghívott vendégeinket, Vágó Gábor képviselő urat is, mint a bizottság új tagját.

Bele is vágunk a munkába. A napirendet kiküldtem. A napirenddel kapcsolatban kiegészítenivalóm vagy változtatási szándékom nincs. Egyetlen egy napirendi pont került még rá, a napirend-módosítást is kézhez kapták tekintettel arra, hogy közben nyújtotta be a kormány a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjáról szóló törvényjavaslatot, azt pedig már jeleztük előre, hogy az egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat is napirenden lesz. Tehát ezekkel együtt kérem a napirendet figyelembe venni. Kérdezem, hogy van-e a napirenddel kapcsolatban kérdés vagy észrevétel. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a napirend megtárgyalását. *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a napirendet. Hozzá is látunk a munkához.

A Magyar Nemzeti Bank alelnökjelöltjének meghallgatása

Tagjelölés a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsába

Elsőként a Magyar Nemzeti Bank alelnökjelöltjének, illetve a Monetáris Tanács tagjelöltjének meghallgatására kerül sor. A miniszterelnök úr levélben tájékoztatott engem, illetve az Országgyűlés elnökét, hogy Windisch László urat kívánja jelölni a holnapi napon a Magyar Nemzeti Bank új alelnökének és kérte, hogy tegyem meg a szükséges lépéseket a bizottsági meghallgatása érdekében. Tekintettel arra, hogy a jegybank alelnökkel most már csak úgy egészülhet ki, hogy ott rögzítve van a belsős és a külsős tagok arányszáma, ebből az is következik, hogy a Monetáris Tanács külső tagjait is ki kell egészítenie, tehát 4-ről 5 főre az Országgyűlésnek. Ennek megfelelően szerettem volna javaslatot tenni Kandrács Csabára, mint MT tagjelöltre és nem árulok el nagyon meglepő dolgot azzal, hogy a Nemzeti Bank elnökével értelem szerűen egyeztettem a személyi javaslatról és ennek alapján teszem ezt meg a bizottságnak. Kérem, hogy a mai napon a meghallgatást ejtsük meg, illetve azt követően, ha vannak kérdéseik a jelöltekhez, akkor azokat tegyék fel. Ha megengedik, sorrendben először Windisch Lászlónak, utána pedig Kandrács Csabának szeretnék szót adni. Parancsoljon, alelnökjelölt úr!

Dr. Windisch László szóbeli kiegészítése

DR. WINDISCH LÁSZLÓ, a Magyar Nemzeti Bank alelnökjelöltje: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ma két hete, hogy az Országgyűlés elfogadta az új Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényt, amely időközben már kihirdetésre is került és a holnapi napon hatályba lép. Az új törvény továbbra is elsődleges célként a Magyar Nemzeti Bank feladatává az árstabilitás elérését és fenntartását jelöli meg, de emellett alapvető célokat is meghatároz a jegybank számára. Ezek a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásának fenntartása, a pénzügyi közvetítő rendszer ellenálló képességének növelése, a gazdasági növekedéshez való fenntartható hozzájárulásának biztosítása és emellett természetesen az, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel a Magyar Nemzeti Bank köteles a kormány gazdaságpolitikáját támogatni. Hangsúlyozom, hogy mindezen alapvető célokat az elsődleges cél veszélyeztetése nélkül, tehát az árstabilitásra mindenkor figyelemmel, az árstabilitás kockáztatása nélkül köteles a Nemzeti Bank szem előtt tartani. A célokhöz felelősség, a felelősséghez pedig egy új eszközrendszer és egy új szervezetrendszer kapcsolódik az új törvény szerint. Az európai folyamatokhoz igazodva az új törvény a Nemzeti Bankot jelöli ki mind a makro-, mind a

mikroprudenciális felügyeletre, tehát az egyedül felelős szervezet lesz, amely a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásáért felel.

A harmadik alelnök feladata, amelyre a felkérést kaptam, a mikroprudenciális felügyeletért és a pénzügyi fogyasztóvédelemért felelős szervezeti egységek vezetése lesz. Alelnökként természetesen a monetáris tanácsnak is tagja leszek, ha erre alkalmasnak találunk és a kinevezést megkapom. A monetáris tanácsban minden döntésemnél természetesen az árstabilitás, tehát az infláció elkerülése és a pénzügyi stabilitás szempontjaira figyelemmel fogok konzervatívan, kellő óvatossággal és maximális körültekintéssel eljárni. Azt gondolom, hogy a mai társadalmi és a gazdasági berendezésünkben alapvető gazdasági és alapvető társadalmi funkciója van, egy jól és stabilan működő közvetítőrendszer nélkül, azt gondolom, a mai társadalmunk működése nem elképzelhető. Ez hatalmas felelősséget ró nemcsak a bankrendszerre, a pénzügyi közvetítőrendszerre, hanem a felügyeletükre kijelölt jegybankra is. Azt gondolom, sem a közvetítőrendszernek, sem a jegybanknak soha sem szabad azt szem elől tévesztenie, hogy a bankrendszer van a gazdaságért, a bankrendszer és a pénzügyi közvetítőrendszer van az emberekért. Következetes és határozott szigorral szeretném a munkámat ellátni. Tudatában vagyunk annak, hogy a banküzem veszélyes üzem és annak is, hogy csak rendszerszintű, tehát makroprudenciális szabályozással valamennyi, az ügyletmenetből, a kockázatvállalásból eredő kockázatot nem lehet kiküszöbölni, tehát egy nagyon erős egyedi szintű mikroprudenciális felügyeletre van szükség.

A bankrendszer alapja a bizalom, ezért nagyon fontos feladatomban tekintem, hogy a pénzügyi közvetítőrendszerbe vetett társadalmi bizalmat visszaszerezzük és azt egy erős, egyedi mikroprudenciális felügyeleti rendszerrel megtámogatva megőrizzük. Kiemelten fontosnak tartom a fogyasztók védelmét, hiszen tipikusan, ha egy fogyasztó pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe, nagyon komoly anyagi és információs fölényrel rendelkező szervezetekkel áll szemben. Fontos, hogy tudják mind az ügyfelek, mind a fogyasztók, mind a bankrendszer, hogy az ügyfelek mögött egy erős, elkötelezett pénzügyi fogyasztóvédelmi szervezet áll, amely képes ezt a hatalmas különbséget, ami, mondom, mind anyagi, mind információs szinten megjelenik, ellensúlyozni.

Azt gondolom, hogy a fogyasztóvédelemnek egyedi intézményi szinten is meg kell valósulnia, tehát már magában minden normál ügymenetben biztosítania kell minden egyes pénzügyi szervezetnek az ügyféljogok érvényesülését, de emellett egy proaktív, megelőző fogyasztóvédelmet szeretnék kialakítani. Azt gondolom, fontos, hogy a panaszokat hatékonyan tudjuk kezelni és még fontosabb, talán a sikeres működésünk mérőszáma is az lehet, hogy a panaszokat megelőzni is képesek legyünk. *(Manninger Jenő megérkezik.)* Szorosabb felügyelet alá kívánom vonni a bankrendszeren kívüli káros innovációkat, ezek még eddig nem voltak ennyire a felügyelet látóterében, de erre ki szeretném terjeszteni a működést. Időben szeretnék fellépni minden olyan káros pénzügyi termékkel szemben, amelyek az emberek pénzügyi biztonságát veszélyeztetik. Példának hadd említsem a devizahitelek felfutását, amely családok tömegeit sodorta nagyon-nagyon nehéz helyzetbe, de ezzel együtt a pénzügyi rendszernek is komoly problémát okozott és végül konjunkturális problémaként is lecsapódott. Tehát minden ilyen jelenséggel, innovációval és termékkel szemben időben és határozottan szeretnék fellépni.

A mikroprudenciális felügyelés a jegybank hatáskörei között nem egy szorosan elkülöníthető és elkülönült szervezeti egységet feltételez, a makroprudenciális, tehát a pénzügyi rendszer szintjén a stabilitás érdekében végzett tevékenységeket és az egyedi intézményi szintű felügyelést szorosan össze kell hangolni. Hiszen a rendszerszintű kockázatok tipikusan és sokszor egyedi szintű problémákból nőnek ki magukat, az egyedi szintű problémák a pénzügyi rendszer mai komplexitása mellett nagyon gyorsan meg tudják fertőzni az egész rendszert, tehát egy egyedi problémából nagyon hamar tud rendszerszintű probléma válni. Ugyanígy léteznek olyan rendszerszinten észlelhető problémák, amelyek még

egyedi szinten nem jelentkeznek, de előbb-utóbb begyűrűznek egy-egy intézményi szintre is. Legyen intő példa erre ismét csak a devizahitelezés, amely makroszintű, tehát rendszerszintű problémaként már akkor azonosítható volt, amikor egyedi szinten az intézmények ebben egy jól jövedelmező hitel-kihelyezési lehetőséget láttak. Azt gondolom, hogy a makro- és mikroprudenciális szempontok, illetve a jegybank célrendszere számos összetett, néhol egymás ellen ható szempontrendszerek összehangolását igényli. Ennek a tere lesz az új törvény alapján létrehozott pénzügyi stabilitási tanács. Azt gondoljuk, hogy csak a szempontrendszerek összehangolásával lehet egy stabil, kiegyensúlyozott és a gazdaság működését és fenntartható növekedését támogató, biztonságos pénzügyi rendszert kialakítani.

A munkám során a törvényeket, jogszabályokat maradéktalanul betartom, ezek betartását pedig meg fogom követelni mind a rám bízott szervezeti egységektől, mind pedig a Nemzeti Bank felügyelete alá tartozó intézményektől és személyektől. Tisztában vagyok a feladat súlyával és jelentőségével és kész vagyok mindent megtenni annak érdekében, hogy az új jegybanki törvény biztosította lehetőségeket a köz érdekében maradéktalanul kiaknázzuk. Ehhez kérem a tisztelt bizottság támogatását és bizalmát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kandrács Csabáé a szó!

Dr. Kandrács Csaba szóbeli kiegészítése

DR. KANDRÁCS CSABA, a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsának tagjelöltje: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretettel köszöntök mindenkit. Először is szeretném megköszönni ezt a megtisztelő jelölést. Azt gondolom, amikor egy ilyen pozícióra jelölik az embert, mindig leül és végiggondolja, hogy mi lehet az a plusz, amit a munkájával tud adni, mi lehet egy olyan karakter, amit a monetáris tanácsban, egy ilyen nagyon fontos stratégiai döntéshozó szervezetben képviselni tud. Az én pályám nagy része az állami pénzügyekhez kötődik, gyakorlatilag a régi Pénzügyminisztériumban kezdtem dolgozni, majd az V. kerületi önkormányzatnál voltam pénzügyi vezető, ezt követően a Nemzetgazdasági Minisztériumba kerültem, ahol az államháztartási területen helyettes államtitkárként dolgoztam, többek között a Magyar Államkincstár felügyelete is hozzám tartozott. E feladat elvégzése közben kaptam egy miniszteri biztosi kinevezést a Magyar Államkincstár prémium euró államkötvény bevezetésének koordinálására, valamint a WebKincstár internetes felület megújításával kapcsolatban. Ezt követően volt módomban a Magyar Államkincstárt elnökként vezetni, majd a Nemzeti Bankba kerültem bankműveleti igazgatóként. Ezek között a Nemzeti Bank felügyelőbizottságában is részt vettem. Ezt csak azért szerettem volna így elmondani, mert a kincstári rendszer legfontosabb szereplői közül – önkormányzat, minisztérium, Magyar Államkincstár, Nemzeti Bank – gyakorlatilag mindenhol sikerült tapasztalatokat szerezni és a fiskális politika különböző intézményeiben vezető tisztségeket eltölteni.

Azt gondolom, hogy a mai világ megmutatta, a fiskális és a monetáris politika milyen szorosan összefügg, milyen fontos az, hogy egymás mellett, egymást segítve létezzenek azért, hogy egy adott ország, Magyarország minél jobban teljesítsen. Azt gondolom, ez a fajta gondolkodásmód az, amit a tanácsban képviselni tudok majd, hogy igenis figyeljünk oda, hogy a két politika összehangoltan működjön egymás mellett. Konkrét példával élve: egyáltalán nem mindegy, azt gondolom, a magyar költségvetés számára, hogy a Nemzeti Bank mekkora veszteséget termel, egyáltalán nem mindegy az, hogy az alapkamat mértéke mekkora. Nemcsak a klasszikus monetáris politikai értelemben, hanem a fiskális oldal szempontjából sem. Példának okán, ha nem történt volna meg ez a több mint egy éve tartó jegybanki alapkamat-csökkentés, akkor valószínűleg most a Nemzeti Bank eredménye körülbelül 80 milliárd forinttal lenne rosszabb, pedig egyáltalán nem mindegy a magyar költségvetés számára, hogy ezt meg kell-e térítenie a Nemzeti Banknak, vagy nem.

Még egyszer: nagyon pozitív várakozással tekintek az elkövetkezendő időszak elé, és nagyon szeretném, ha a munkámmal segíteni tudnám, hogy a tanács olyan típusú stratégiai döntéseket hozzon, amelyekkel előremozdítjuk Magyarországot és egy jobb életet tudunk teremteni. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rögtön továbbadom a szót, de egyetlen egy valamit akarok hozzáfűzni, mert bizonyos értelemben a tanácstagot nekem kell javasolni a bizottság számára, azután a bizottság dönt, hogy támogatja-e a jelölését, majd utána dönt róla az Országgyűlés. A Nemzeti Bank elnökével beszéltem, és ha megnézik a mostani monetáris tanácsot, akkor a külsős tagok között több szakterületnek van képviselője. Van közöttük kiváló inflációs szakértő, van közöttük olyan, aki az egyetemi világ képviselője, tehát egyetemi tanár, van közöttük olyan ember, aki részben bankban, részben a bankszakmai tevékenységek nemzeti banki felügyeletével szerzett komoly tapasztalatot és van közöttük olyan ember, aki az értékpapírpiac nagyon jó ismerője. Egyetlen egy területnek nincs képviselője, nevezetesen a fiskális politika világának. Anno, amikor a Nemzeti Bankban dolgoztam, alakult ki a Nemzeti Bankban az az irány, még Surányi György elnökként alakította ki, hogy a Nemzeti Banknak kell hogy legyen fiskális területe és kell, hogy odafigyeljen erre, mert a monetáris politika mozgásterét a fiskális politikában található mozgások meghatározzák, és ha erre nem figyel oda időben, nem változtat rajta időben, nem reagál elég határozottan, nem figyeli az eseményeket valóságukban, akkor a monetáris politika mozgástere szűkül. Ha viszont erre tud reagálni és ezt figyelembe veszi, akkor bizonyos értelemben tágul. Tehát fordított megközelítés, nem a fiskális politika szempontjait kell figyelembe vennie a monetáris politikában, hanem a fiskális politika jelentette kockázatokat vagy előnyöket kell figyelembe venni a monetáris politikában, és mivel ilyen ember nem volt a külsős tanácstagok között, az merült fel, hogy próbáljunk ilyen embert keresni.

Nyilvánvalóan az ember ott keres, ahol egyébként ismer valakit. Csabát természetesen ismerem, dolgoztunk már együtt, azon kívül ráadásul pont ilyen területeken, az állami pénzügyek területén szerzett tapasztalatot, és ahogy ő is mondta, ezért esett rá a választás és ezért tudom javasolni a bizottságnak, hogy a monetáris tanácsba történő jelölését támogassák. Kérem a bizottságot, hogy ennek megfelelően döntsön.

Az alelnök úrral kapcsolatban meg lenne egy-két kérdésem, de először továbbadnám a szót. Alelnök úr, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt szeretném a jelöltektől megkérdezni, hogy mi a véleményük a jelenlegi kéthetes papírállományról, illetve mennyire értenek egyet azzal, hogy ez a papírállomány kötvény maradjon és ne alakítsák át betétté. Emlékeztetni szeretnék arra, hogy Magyarországon nem rezidens bankok is, összesen a bankszektor 4000-4500 milliárd forintnyi értékben állomásoztatnak kéthetes papírokban pénzt. Magyarországon nem rezidens bankok is jelenleg még megtehetik, olyan módon jutnak hozzá ehhez az összeghez, hogy gyakorlatilag érdemi tartalékot Magyarország számára semmilyen formában ez az összeg nem jelent, a pénzt pedig egy ilyen globális pénzszivattyú részeként kiviszik innen az országból. Meg szeretném kérdezni, hogy mi erről a véleményük.

Tovább megyek. Meg szeretném kérdezni, hogy a fiskális és a monetáris politikai irányítás részéről tudható-e be a jelöltek szerint eredménynek, hogy ennyire lecsökkent az alapkamat nagysága, vagy pedig ennek esetleg köze lehet ahhoz, hogy a Fed 85 milliárd dolláros értékben hajt végre havonta élénkítő programot, ami mostanában fut ki. Ez a fejlett országokban értelemszerűen alaposan leszorította a kamatokat, Amerikában ez 0,25 százalékos, az Európai Központi Banknál pedig fél százalékos kamatszintről beszélhetünk.

Értelemszerűen ez a magyar kamatokat is leviszi. Kérdezem, hogy mi erről a jelöltek véleménye.

Továbbmennék ezen a nyomvonalon haladva: bár többször megerősítette személyes elkötelezettségét a miniszterelnök úr, illetve a bizottsági elnök úr is abban, hogy az országnak a saját devizájában kell eladósodnia, nemrég mégis, ez így történik manapság, a gazdasági bizottság alelnökeként újságból értesülök arról, hogy 5 milliárdos dollárkötvény-kibocsátásra készül az ország, körülbelül 5-6 százalékos kamatszintet remélnék az elemzők ennél a dollárkötvény-kibocsátásnál. Hasonlóan egyébként az előző dollárkötvény-kibocsátáshoz is. Most tehát az történik, hogy a kormány maga is devizahitelt vesz fel, devizában kockáztatja az ország teljesítőképességét, illetve egy jelentős országgockázatot a nyakunkra rak, az államadósság pedig természetesen eddig sem csökkent és ezután sem fog csökkenni. Kérdezem, hogy mi erről a véleménye a jelölteknek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kovács Tibor alelnök úr, parancsoljon!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elsőként ismételtlen meg kell jegyeznem, hogy elfogadhatatlannak tartjuk azt az eljárásrendet, amelyet már többedszer követ a kormányzat az ilyen fontos posztokra történő jelölés kapcsán, amikor a gazdasági bizottság tagjai pénteki napon értesülnek arról, hogy kit kíván jelölni a kormányzat. Ez azért is furcsa, hiszen ez nem egy újdonság, nem egyik napról a másikra bekövetkezett esemény, amelynek kapcsán hirtelen jelölni kell monetáris tanács tagot és MNB alelnököt. Ez tudott volt, a politikai illendőség minimuma lenne az, hogy legalább néhány napot vagy egy hetet adnak az ellenzéki oldalnak is egy-egy ilyen jelölés kapcsán, hogy megfelelően tájékozódjon és megfelelő véleményt tudjon kialakítani a jelöltekkel kapcsolatban.

Ettől függetlenül is el kell mondani azt, hogy ilyen poétikusan ifjú korban ilyen tisztséget elég ritkán szoktak elnyerni. Nem akarok analógiát futtatni az emlékezetes, Gorbsev Iván által elnyert poétikusan magas tisztségre, de itt mégis csak arról van szó, hogy mindkét jelöltnek, akiket jelölnek ezekre a posztokra, ezeken a területeken gyakorlatilag semmilyen tapasztalatuk nincs. Tehát egyetlen dolog mondható el mellettük: hogy valószínűleg mindketten Matolcsy úr emberei, ezáltal kiteljesedik a Nemzeti Bank irányításában minden területre az, hogy ott csak olyan emberek lehetnek, akik feltétlen hívei és - csúnya szó, de mégis ezt kell mondanom - kiszolgálói annak a politikának, amit Matolcsy György követ. Ez meglehetősen kockázatokkal jár. Nem is értem azt a mindenféle kommunikációt, amit a kormányzat akár az államadósság csökkentésével kapcsolatban tesz. Itt vannak a Nemzeti Bank vezetői is, ők most miért nem beszélnek arról, amit másfél éven keresztül szajkóztak, hogy legfontosabb cél az államadósság csökkentése, még az állampolgárok megtakarításait is, 3000 milliárd forintot is elkótyavetyéltek azért, hogy csökkentsék az államadósságot, most miért nem beszélnek arról, hogy miért nem csökkent három év alatt az államadósság egy fillérrel sem, hanem még nominálisan növekedett is egyébként.

Nem beszélnek azután egyéb más olyan dolgokról sem, amelyeket itt hallhattunk három éven keresztül a gazdasági bizottságban, és amelyek közül egyetlen egyről sem igazolódott be, hogy az úgy rendben van és helyes. A legutóbbi hírek azt mutatják, hogy a Nemzeti Bank nemhogy nyereséget produkálna, hanem 40 milliárdot is meghaladó veszteséget állított elő, amit természetesen a törvényből adódóan majd a költségvetésnek kell kiegyenlítenie. Ez is mutatja egyébként, hogy az a monetáris politika és gazdaságpolitika, amit Matolcsy úr követett, milyen kudarcokhoz vezetett eddig az időszakig. Sajnos azt kell mondanunk, hogy a két jelölttől, miután semmilyen ilyen jellegű tapasztalataik nincsenek, nem igen sokat várhatunk, nem várhatjuk, hogy valamiféle új gondolatiságot vinnének a Magyar Nemzeti Bankba. A módszer miatt, de főleg a jelöltek felkészültsége miatt is mi nem tudjuk támogatni a jelölésüket.

ELNÖK: Van-e még kérdés vagy észrevétel? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, az alelnökjelölt úrhoz, ahogy jeleztem, szeretnék egy kérdést, észrevételt, de azt kell mondanom, bizonyos értelemben akár egy fontos elvárást is megfogalmazni. Azt kérem az alelnökjelölt úrtól, tekintettel arra, hogy valószínűleg ő lesz az, aki felügyelni fogja a pénzügyi felügyeletet a Magyar Nemzeti Bankon belül - a munkamegosztást majd az elnök alakítja ki, de ez tűnik valószínűnek -, tehát azt kérném tőle, hogy legyen sokkal határozottabb a Nemzeti Bank pénzügyi felügyeleti részének fogyasztóvédelmi oldalán a bankokkal szemben, mint eddig volt. Ugyanis az a véleményem, hogy fontos dolog természetesen felügyelni a bankok makroprudenciális működését, ez eddig is a Nemzeti Bank feladatai között volt, de a fogyasztók védelme, tehát a hitelfelvevők vagy éppen a betétesek védelme nem tartozott eddig ezek közé a feladatok közé. Most oda került az új jegybanktörvénnyel. Én itt egy sokkal határozottabb és keményebb fellépést kérnék, mert azt gondolom, hogy a Nemzeti Banknak egyébként az a jó, ha a bankrendszer konzervatívan működik, kiszámítható, biztonságos, ehhez viszont az kell, hogy ne vállaljon sok kockázatot. Ezek ellen a kockázatok ellen, főleg ha ezek a fogyasztókat érintik, határozottan lépjenek fel. Ne legyen hatszázféle szerződés, hanem ezek között legyenek kiszámítható termékek, ne legyen olyan még egyszer, hogy mint a devizahitelnél, minden kockázatot áthárítanak az ügyfélre, ami termék kockázatos, az ellen lépjenek fel. Kérem az alelnök urat, hogy e téren a Nemzeti Bank legyen határozottabb. Ez az egyik dolog.

A másik, amit én is szerettem volna felvetni a kollégáim által elmondottakra, hogy én még emlékszem arra, az előző jegybanki vezetés mekkora veszteséget tervezett 2013-ra, az jóval meghaladta a 100 milliárd forintot, tisztelt alelnök úr. Ha ebből kevesebb teljesül, az már öröm, ezt hozzátenném.

Másrészt én is azt gondolom, és kíváncsi vagyok én is Volner alelnök úrhoz kapcsolódva az önök véleményére, hogy az a jó dolog, ha Magyarország egyébként az államadosságának minél nagyobb részét tartja forintban és minél kevesebb részét devizában. Ezen a helyzeten egyébként az változtatott, amikor az előző szocialista kormány 12-13 milliárd euróval megdobta a devizatételeket azzal, hogy felvette az IMF és az EU-hitelt. Ha ez nem következett volna be, akkor nem lenne ma torz a devizaszerkezet. Ebből, ha jól emlékszem és erre kérdezek vissza, 4,8 milliárd eurót sikerült úgy törleszteni, hogy forintból a 2012-es évben. Ez mennyire viselte meg egyébként a devizatartalékokat? Mert az, hogy mennyit lehet forintból devizahitelben visszafizetni, azt a devizatartalék nagysága is meghatározza, ez egy fontos kérdés ebből a szempontból.

Van-e még más kérdés vagy észrevétel? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, átadom a szót a jelölteknek, először az alelnökjelölt úrnak, utána Csabának, bár nem tudom, volt-e olyan kérdés, amely őt érintette. Alelnökjelölt úr, parancsoljon.

Válaszadás

DR. WINDISCH LÁSZLÓ, a Magyar Nemzeti Bank alelnökjelöltje: Köszönöm szépen a szót. Az egyszerűség kedvéért sorban válaszolok a felvetett kérdésekre. Az, hogy a jelenlegi kéthetes állomány kötvény vagy betét legyen, ismereteim szerint, de eddig nem voltam a monetáris tanács tagja, a monetáris tanács és a jegybank vezetése vizsgálta és időről időre vizsgálja. Tehát azzal, hogy ennek vannak előnyei és hátrányai, a jegybank vezetése tisztában van. Azt gondolom, amikor az a döntés született, hogy a mai gyakorlatot fenntartja a jegybank, alapvetően stabilitási szempontokat mérlegelt, ami kiemelten fontos. Azt gondolom, hogy amennyiben a nemzetközi pénzügyi környezet, a stabilitási szempontok lehetővé teszik, hogy ezt a gondolkodást újra felvessük, akkor a jegybank vezetése ezt a kérdést újra meg fogja vizsgálni.

Arra, hogy a fiskális vagy monetáris politika részéről tekinthető-e eredménynek vagy csak a Fednek ez a mennyiségigazítási programja eredményezte azt, hogy a jegybanki alapkamat csökkenni tudott, erre azt tudom mondani, hogy a kettő együtt igaz. A monetáris tanács minden egyes kamatdöntésnél egy nagyon komplex elemzéssel vizsgálja mind a hazai gazdaság állapotát, mind a fiskális szempontokat, mind nemzetközi pénzügyi szempontokat, mutatókat, tehát nyilvánvaló, hogy lehet akár mennyire kedvező a magyar gazdasági helyzet, akár kedvező mutató, mivel egy kis és nyitott gazdaság vagyunk, ezért ha a nemzetközi pénzügyi környezet esetleg instabil lenne, akkor a monetáris tanács ennek megfelelően óvatosan döntene. Tehát nem gondolom, hogy ezt a két okot vizsgálni kellene, vagy egyiket a másik elé helyezni, a kettő együtt határozhatja meg a döntést.

Az elnök úrral közösen kérdezték, hogy saját devizában kell eladósodni. A Magyar Nemzeti Bank nem vesz részt közvetlenül az államadósság kezelésében. Erről inkább egy magán jellegű véleményt tudok mondani. Nyilvánvalóan célszerű, hogy az államadósságon belül a devizaarányt minél lejjebb szorítsuk, ennek megfelelően azt gondolom, hogy célszerű, ha minél nagyobb mértékben forint-papírkibocsátás történik és minél kisebb mértékben történik ez devizában. Ugyanakkor azt gondolom, hogy a mindenkori kormányzatnak az ezért felelős szervei és szervezetei, például az Államadósság Kezelő Központ mérlegelik azt, hogy milyen eséllyel és milyen feltételek között, milyen hozamszinten s a többi tud forint papírral és deviza papírral kimenni, figyelembe veszi az egyes lejáratokat, az időtényezőt és ennek megfelelően hoz felelős döntést.

Azt, hogy az államadósság nem csökkent, a Nemzeti Bank folyamatosan méri, illetve statisztikát is vezet erről, mint statisztikai hatóság. Ezek a számok azt mutatják, hogy de igen, csökkent. Erre röviden tudok válaszolni.

Kovács alelnök úr felvetése, hogy nincs a területen semmi tapasztalat. Azt gondolom, hogy ez egy olyan komplex és összetett feladat, amiben nagyon sok különböző szakma képviselőinek, ismereteinek helye van, erre szükség van, és azzal, hogy a pénzügyi igazgatás egyik legfontosabb ágazatában az igazgatás minden szintjén, egészen a kodifikációs tevékenységig részt vettem, ez ad egy olyan tapasztalatot, amellyel, azt gondolom, eredményesen és tényleg az ország javára tudom a feladatomat ellátni.

A 40 milliárdos veszteségre, azt gondolom, az elnök úr már választ adott. Valóban fontos arra emlékeztetni, hogy a jegybank közel 200 milliárdos veszteséget jelzett előre nem is olyan régen még. A másik dolog pedig és publikus információ, hogy most 40 milliárdon áll ez a mutató, de a jegybank tervei szerint idén nulla körüli lesz az eredménye. Tehát jövőre az államháztartást nem fogja megerhelní a jegybanki veszteség kötelező megtérítése.

Még az elnök úr felkérésére, hogy határozottabban képviseljük a fogyasztók érdekeit, védelmét, azt tudom mondani, hogy ez messzemenőig egybecseng a jegybank vezetőinek céljaival és az én személyes céljaimmal is, tehát erre határozott ígéretet tudok tenni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Most viszont döntés következik. Két különböző típusú döntésről beszélünk. Az alelnökjelölt esetében az alkalmasságról kell döntenie a bizottságnak, a másik esetben, tehát Kandrács Csaba esetében pedig a jelölésről kell döntenie, tekintve, hogy a plenáris ülésnek a gazdasági bizottság állít jelöltet. Tehát először azt kérdezem a bizottság tagjaitól, hogy ki az, aki Windisch László alelnök urat a jelöltségében támogatja, azaz személyesen alkalmasnak tartja erre a pozícióra. Az, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* A helyettesítéseket is figyelembe véve ez 20 igen szavat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Négy. Tehát 20 igen, 4 nem szavazat mellett, 4 tartózkodással a bizottság Windisch László alelnökjelölt úr alelnöki kinevezését támogatta. Értelemszerűen ezt a köztársasági elnöknek kell majd megerősítenie.

A következő szavazás során Kandrács Csaba esetében pedig arról döntünk, hogy jelöltként állítjuk az Országgyűlés plenáris ülésének a monetáris tanács külső tagi pozíciójára. Aki támogatja a jelölését, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 20 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Négy tartózkodás. Tehát 20 igen, 4 nem szavazattal, 4 tartózkodás mellett a bizottság Kandrács Csabának a monetáris tanács külső tagjává történő jelölését támogatta.

Köszönöm szépen az alelnökjelölt úrnak és Kandrács Csabának is, hogy jelen voltak. Ezt a napirendi pontot lezárom.

Egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló T/12491. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Ha megengedik, folytatnánk a bizottsági ülést egy nem kevésbé fontos témával, mert az egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról című törvényjavaslat kerül terítékre. Németh Szilárd képviselő úr az előterjesztője. Kérem, hogy foglaljon helyet. Az újabb 11,1 százalékos rezsicsökkentés végrehajtásáról, az ahhoz szükséges törvényről beszélünk. Először mint előterjesztőnek, neki adnám meg a szót, azt követően pedig Hizó Ferenc helyettes államtitkár úrnak.

Németh Szilárd kiegészítése

NÉMETH SZILÁRD előterjesztő (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az általam benyújtott törvényjavaslat önmagáért beszél. Egy célt szolgál: hogy több pénz maradjon a magyar családoknál. Ezt két eszközzel javaslom megtenni. Köszönöm szépen. Várom a kérdéseiket és a hozzászólásokat.

ELNÖK: Hizó Ferenc helyettes államtitkár urat kérdezem, hogy a kormány támogatja-e a javaslatot.

A kormányálláspontról ismertetése

HIZÓ FERENC helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Tekintettel arra, hogy az előterjesztés egybeesik a kormány céljaival, ezért a tárca mindenképpen támogatja az előterjesztést.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most következnek a kérdések, illetve észrevételek. *(Volner János jelentkezik.)* Volner alelnök úr, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is szeretném leszögezni, hogy a Jobbik is egyértelműen támogatja ezt a javaslatot. Nagyon örülünk neki, hogy a kormány továbbmegy azon az úton, amit eddig megkezdett. Emlékeztetni szeretnék arra, hogy korábban mi 30 százalékot jelöltünk meg a rezsicsökkentés lehetséges mértékeként, úgyhogy szépen lassan, úgy látjuk, a kormány is tendál ebbe az irányba. Egyben emlékeztetni szeretnék arra, hogy a frissen megalakuló parlament első ülésén, már 2010. június közepén felvetettük azt, hogy az indokolt működési és tökeköltések figyelembevételével kerüljenek meghatározásra a különböző közműáruk, illetve többször is utaltunk arra, hogy fontos lenne a szocialista kormányok által bebetonozott luxusprofitot kivezetni a rendszerből, hiszen a magyar fogyasztók, én akkor az Országgyűlés plenáris ülésén az Eurostat statisztikai adatait hoztam példaként, Európa legmagasabb energiaárát fizették meg éppen azért, mert a szocialisták ezt biztosították a részükre.

Azért vagyok szomorú, hogy a kormány három évet várt ezekkel az intézkedésekkel, sokkal hamarabb is neki lehetett volna látni ennek, de úgy gondolom, hogy végre elindult valami. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kovács Tibor alelnök úr.

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyetlen egy oka van, ami miatt támogatjuk az indítvány elfogadását. Ugyanis helyes minden olyan intézkedés, amely visszaad valamit az állampolgároknak abból, amit három év alatt a Fidesz kormány elvett tőlük, és ez lényegesen magasabb - lényegesen magasabb! -, mint a rezsicsökkentésből a háztartásokban maradó összeg. Ennek ellenére még egyszer szeretném mondani, hogy támogatjuk.

Ugyanakkor a fenntartásainkat szeretném elmondani ezzel a javaslattal kapcsolatban, hiszen közgazdaságilag semmilyen racionalitás nincs ezekben. Mi sem mutatja ezt jobban - és a kormánypárti képviselők figyelmébe ajánlanám, jó lenne, ha figyelnének erre -, hogy például azok a víziközmű-cégek, amelyeket államosítottak, és amelyek most már a fizetőképesség határán vannak, számos ilyen nagy társaság, ilyen közműcég, nem tudja kifizetni a számláját. Megint csak alig tudnak ezek a társaságok életben maradni, ami többek között köszönhető a rezsicsökkentés első fázisának, és most a második fázisban nem is tudom, hogy ezek az állami cégek hogyan fognak megfelelni a fizetési kötelezettségeiknek.

Társadalompolitikai szempontból ez az intézkedés mérhetetlenül igazságtalan. Úgy, ahogy a végtörlesztés esetében a leggazdagabbaknak, a legmagasabb jövedelműeknek nyújtja a legtöbbet, ez a rezsicsökkentési módszer is a leggazdagabbaknak és a legnagyobb jövedelműeknek adja a legnagyobb kedvezményt. És nem igaz az az állítás, amelyet az alelnök úr megfogalmazott, hogy az előző kormány időszakában itt lettek volna legmagasabbak Európában a rezsiköltségek. Ez abszurd hazugság. Ha valaki úgy fogalmaz, hogy a jövedelmekhez képest arányosan a magasabb kategóriába tartoztak ezek a rezsidíjak, az valószínűleg igaz. De az, hogy Európában a legmagasabb rezsidíjak lettek volna, ez egy mérhetetlen félrevezető hazugság, amit szajkózik a kormánypropaganda, de semmilyen igazságtartalma a dolognak nincs.

Itt van az a kérdés, amit szintén fel kell tenni ezen napirendi pont kapcsán, hogy mi a helyzet az éppen most megvásárolt E.ON-gáztárolókkal. Amennyiben igaz az, hogy ki akarnak tárolni ebből az egyik gáztárolóból párnagázt teljes mennyiségben például, akkor az azt jelenti, hogy ezt a gáztárolót be is lehet csukni, tehát nem kívánják használni. Akkor meg minek költött az állam ilyen hatalmas összeget? És ebből még bizonyosan lesznek problémái a döntéshozóknak, hiszen, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ha önök a Sukoró-ügyből ügyet csináltak, akkor ez százszoros ügy. Majd csak figyeljék meg egyébként, mert az, hogy miért fizetett a kormányzat a vagyoneértékeléshez képest nagyságrenddel nagyobb összeget, még büntetőjogilag is majd megkérdőjelezhető, amikor eljön ennek az ideje, úgy gondolom. Tehát kérdezem, hogy akkor minek vettünk gáztárolót, ha egyébként nem akarjuk használni!

Összességében azt kell mondanom, hogy meg fogjuk szavazni természetesen, de ezeket a fenntartásainkat nyilvánvalóan a plenáris ülésen is el kívánjuk mondani. Ezért most tartózkodni fogunk a szavazásnál, hogy a plenáris ülésen megtehessük a fenntartásainkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha megengedi, Vágó Gábor képviselő úrnak rögtön átadom a szót, de én is szeretnék reagálni és elmondani, hogy mi a magunk részéről, mármint a Fidesz képviselőcsoportja részéről nagyon fontosnak tartjuk ezt a törvényt. Tényleg a plafonra néztem, amikor az alelnök úr hozzászólt, még szerencse, hogy néhány második világháborús bombát is kibírtak és jól vannak megépítve ezek, különben kénytelenek lettünk

volna menekülni a teremből. Tehát ha valamilyen időszaknak kárvallottjai voltak az emberek, akkor az az önök kormányzása volt. Ha valamit vissza kell nekik adni, akkor az az önök kormányzása alatt bekövetkezett áremelkedés volt. Nehogy már ezen vitatkozzunk, tisztelt alelnök úr (*Tukacs István: Dehogynem! Miért ne?*), a számok magukért beszélnek! Ha megnézzük, mennyi volt a földgáz ára 2002-ben köbméterenként és mennyi 2010 januárjában, látjuk, hogy pont háromszor annyi. Ha megnézzük, hogy mennyi volt a villamos energia kilowatt/óra ára 2002-ben és mennyi 2010 januárjában, pont kétszer annyi. Ez mindent elmond arról, hogy egyébként önök hogy álltak hozzá a rezsiköltségekhez. Ráadásul úgy, hogy minden korábbi féket kiszabadítottak. Mert ne felejtsük el, hogy volt egy olyan időszak, amikor 2002 előtt, '98 és 2002 között nem engedték az infláció feletti mértékben emelkedni a gáz árát, de a villamos energia árát sem. Önök követhették volna ezt a gyakorlatot, mégsem tették! Egész egyszerűen kedveztek a multinacionális szolgáltatóknak, azt gondolom, azért, mert önök privatizálták ezeket a cégeket, tehát nyilvánvalóan tudták jól, hogy kik azok a tulajdonosok, akikkel önök megállapodtak annak idején. Ez az egyik legnagyobb probléma ebben a rendszerben.

A másik, amire hadd utaljak, tisztelt alelnök úr, bár legkevésbé sincs köze az E.ON-hoz ennek az ominózus törvénynek, de azt gondolom, ha sikerül visszavásárolni valamit, amit egyébként privatizáltak egy monopolszolgáltatásból, akkor annak inkább örülni kellene, semmint fordítva. És azért ne felejtsük el, önök az E.ON-nal nem egyszerűen csak egy lakossági földgázellátási lehetőséget privatizáltak, nem csak egy gázüzletágot! Önök privatizáltak stratégiai gáztározási lehetőséget és tegyék hozzá, hogy önök privatizálták a gázár-megállapodás jogát. Erre nincs példa a világon! Egyetlen egy olyan országot sem tud mondani, amely a saját kvótájáról lemondott volna és azt átadta volna egy magáncégnek. Nincs ilyen. Önök ezt tették. Ennek az az eredménye egyébként, ha megnézi, hogy a Gazpromtól mennyiért vásárol gázt Szlovákia vagy Csehország, megdöbbenve azt fogja látni, hogy olcsóbban, mint egyébként az E.ON-on keresztül anno vásároltunk, illetve vásárol most is Magyarország. Ez a probléma. Tehát én elhiszem, hogy önök sikítanak ez ellen a visszavásárlás ellen, de úgy látom azért, mert a régít féltik, aminek bizonyára örültek minden oldalon, csak a magyar fogyasztók és a magyar családok nem örültek neki. Ez a probléma.

Egyébként párnagáz-ügyben pedig az a véleményem, hogy a szakértők javaslataira kell odafigyelni, és ha jól emlékszem, az E.ON ennél jóval többet tervezett az üzleti tervében értékesíteni a tavalyi esztendőben, mint amennyi itt, a Németh Szilárd képviselő úr által jegyzett javaslatban szerepel. Úgyhogy azt elhiszem, hogy ezt most megsavazzák, nem tehetnek mást, de rezsicsökkentés ügyben önöknek kritizálni, az azért nagyon erős dolog, mert önök rezsüügyben nem bizonyultak megbízhatónak. Az alatt a nyolc év alatt, amikor kormányoztak, nem rezsit csökkentettek, hanem rezsit emeltek. Ez az igazi probléma.

És mielőtt rátér a támogatási politikára, csak hadd jegyezzem meg, most nem hoztam el, de fel tudnám idézni önnek azokat a sajtótájékoztatókat, amelyeket a Bajnai-kormány idején Szollár Domokos tartott, amikor bejelentette, hogy egyébként milyen ütemezésben és hogyan vezeti ki a Bajnai-kormány a támogatási gyakorlatot. Még ezt is önök csinálták. Tehát ebben az ügyben is teljesen hiteltelenek. Most elolvastam azt az alaptörvény-módosítási javaslatot, amelyet benyújtottak, minő meglepetés, megint azt vettem észre, hogy az valójában csak a multiknak jó. Mert annak az az eredménye, mivel arról nincs benne szó, hogy az ára úgy emelkedhet, ahogy akarják. Hogy a kormány adhat támogatást egyes fogyasztóknak, az szerepel benne, nem pedig, hogy egyébként az árat normális keretek között kell tartani egy monopóliumnál és szabályozni kell. Ez a mi problémánk. És igen, abban vitánk van, hogy mi úgy tekintünk erre az ágazatra, ahol a piacgazdaság csak korlátozottan érvényesülhet, mert ki van szolgáltatva a fogyasztó. De monopóliumnál mindig ki van szolgáltatva, szabályozni kell, még hozzá kökeményen kell szabályozni. Nem mi vagyunk az egyetlen ország, ahol ez történik. Nézzon körül Európában! Rezsivita most már több országban is van, és egyébként

van olyan ország, például Dánia, ahol a profitra vonatkozóan korlátozó szabályokat fogadtak el nem rég, pontosan azért, mert ők is úgy gondolták, hogy ezt korlátozni kell. Igaz, hogy nem nonprofit, hanem azt mondták, hogy egyébként meg van határozva, hogy mennyi lehet a profit, de az messze van attól, amit önök egyébként lefixáltak. Azt kérem, képviselő úr, hogy az önök nyolc esztendeje után rezsüügyekben kicsit kevésbé hangosan!

Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): A Lehet Más a Politika nem tudja támogatni ezt a rezsiblöfföt, amit a kormányzat folytat. Véleményünk szerint valóban szükség van a háztartások lakhatási költségeinek a csökkentésére. Jómagam voltam az, aki két esztendővel ezelőtt felhívtam a figyelmet arra - és itt szeretnék vitába szállni az MSZP-s képviselőtársammal -, hogy európai összehasonlításban a magyar háztartások fizetik a harmadik legtöbbet a lakhatással kapcsolatos költségekben. Ez az arány tarthatatlan. *(Kovács Tibor: Jövedelem arányában!)* Jövedelem arányában, persze. *(Kovács Tibor: Nem abszolút értelemben, hanem a jövedelem arányában.)* Attól függetlenül ezen csökkenteni kell. Viszont úgy gondoljuk, hogy az igazi rezsicsökkentés az energiahatékonyság növelésén és így a fogyasztás csökkentésén keresztül valósítható meg. Ha a hatósági árszabályozással csökkentjük az árakat, az energiahatékonyság egy fikarcnyival nem javul, sőt továbbra is a magas fogyasztást ösztönzi.

Én értem a kormányzat szempontját mind a vállalatok extraprofitjával kapcsolatban, mind a lakosság terheinek csökkentésével kapcsolatban, de úgy gondoljuk, hogy nem ez a legmegfelelőbb eszköz középtávon. Tisztában vagyok azzal, hogy kampányidőszak előtt egy mindent vivő aduásként kezeli a Fidesz a rezsicsökkentést, viszont úgy gondoljuk, hogy a valódi rezsicsökkentés csakis az energiahatékonyság növelésén keresztül valósítható meg. Nagyon hiányoljuk azt a szemléletet, amely a kormányprogramban még 2010-ben benne volt, amely akkor az energiahatékonysági beruházásokkal, tehát a szigetelésekkel, magával az energia előállításával, így a megújulóenergia-előállítással kapcsolatos fejlesztésekkel megvolt még. 2010-ben Matolcsy György 500 milliárd forintot ígért energiahatékonysági beruházásokra. Ennek töredéke valósult meg. Most önök is detektálták ezt a problémát. Valóban túl nagy a teher a háztartásokon és ezen a terhen rövid távon, elhiszem, hogy így a legkönnyebb segíteni, és azt is elhiszem, hogy politikai szempontból kiváló ellenséggé lehet ezzel képezni, viszont azzal, hogy a rezsidémmel riogatnak, nem lehet hosszú távon megoldani ezt a problémát. Hiszen az önkormányzati, illetve az állami tulajdonban lévő távhő-szolgáltató cégek is ugyanúgy problémás helyzetbe kerülnek, és magának a rezsicsökkentésnek a hosszú távú gazdasági fenntarthatósági alapja hiányzik.

Tehát a Lehet Más a Politika arra ösztönzi a kormányzatot, hogy inkább az energiahatékonysági beruházásokkal kívánja a rezsit csökkenteni, ami ezáltal középtávon is megtérül. Én elhiszem, hogy a választások előtt a rezsiblöff kiváló politikai akció, de szakpolitikai megoldásként elégtelen.

Szeretnék még MSZP-s képviselőtársam, Kovács Tibor hozzászólására reagálni, mert nagyon furcsállom azt, hogy felsorol tíz ellenérvet, majd pedig megszavazzák ezt a törvényjavaslatot. Ez a farizeusság netovábbja! Másodszor szintén el szeretném mondani Kovács képviselőtársamnak, hogy való igaz, mi is úgy érezzük, hogy az E.ON-ügyet ki kell vizsgálni. Ehhez képest önök kifaroltak a vizsgálóbizottság kezdeményezéséből. Ha valóban úgy gondolják, hogy ez a Sukoró-ügynél százszor nagyobb ügy, akkor miért kell kifarolni a vizsgálóbizottságból? Elhiszem, hogy a képmutatás és az álszentség a politikában erény, de nem hiszem, hogy hosszú távon megoldásokhoz vezethet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kovács Tibor alelnök úr, utána Tukacs képviselő úr!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. A képviselő urat már biztos bevették a kormánypárti frakcióba. *(Közbeszólások.)* De nem ez a lényege a dolognak.

Elnök úr, egyébként, hogy mennyivel emelkedtek a gázárak az elmúlt időszakban, ha 1980-at mondott volna, akkor még nagyobb szám jönne ki, mert nem tette hozzá, hogy 2002 és 2013 között hogyan alakultak a világpiaci gázárak és mit tudott tenni, vagy mit tudott volna tenni egyébként a kormányzat, hogy ennek a költségeit kifizesse. Csak megkérdezném. Ha önök azt mondták, hogy az előző kormányzat teljesen igazságtalanul, közgazdaságilag megalapozatlanul alakította ki a gázárakat, akkor önök az elmúlt három évben miért nem csökkentették vissza? Visszacsökkenhették volna és megmutathatták volna, hogy az előző kormány milyen inkompetens volt ezen a területen és megmutathatták volna a lakosságnak, hogy ilyen áron szerezhető be. Most, amikor az elmúlt három évben a világpiacon is folyamatosan csökken a gáz ára, tisztelt elnök úr, ezt tudja nagyon jól, ami megengedi önöknek, hogy csökkentsék a rezsidíjakat ezen a területen, például a gázban, de különösen igaz ez a villamos energiára, ahol nyilván a fogyasztás visszaesése miatt hihetetlen módon csökkentek az árak. Nyilvánvalóan megtehető anélkül, hogy egyes társaságok ebbe belerokkannának. Az előző időszakban nyilvánvalóan belerokkantak volna még hamarabb. De kérdezem, miért nem csökkentették három év alatt arra a szintre, amit önök gondolnak.

Az E.ON-vásárlás ügyében a hazugság netovábbja, amit produkálnak, hogy azért kell megvenni az E.ON-t és ilyen bődületesen magas áron, mert hogy akkor majd a magyar kormány tárgyalhat a Gazprommal a gáz áráról. Tisztelt elnök úr, ön nagyon jól tudja, hogy az egész gázrendszerhez szabad hozzáférés van Európában. Nem igaz, hogy meg kell vásárolni a rendszer tulajdonjogát ahhoz, hogy valaki használhassa. Tehát mi történik? A kormány megalakít, létrehoz 3 millió forinttal egy kft.-t és kijelöli, hogy ő tárgyalhat a Gazprommal a hosszú távú gázvásárlási szerződésről, amely 2015-ben fog lejárni. Akkor ők tudomásul veszik, ha a kormány ezt mondta, akkor velük fognak tárgyalni. És a szabad hozzáférési rendszerhez ezt követően szabadon hozzáférhetnek. Tehát ha azokat a hatalmas milliárdokat, amelyeket az E.ON vásárlására teljesen feleslegesen elköltött a kormányzat, például rezsicsökkentésre fordították volna más formában, más módon, akkor még a gazdasági társaságok sem rokkantak volna bele a dologba. Ez a dolog lényege. Nem kellett megvásárolni az E.ON-t ahhoz, hogy tárgyaljon az oroszokkal a vásárlási szerződésről. Ezt megtehetette volna akármelyik társaságával, az MVM-mel is, vagy akárkivel. Kijelöli a kormány egy kormányhatározattal, hogy őt hatalmazza fel arra, hogy ezeket a tárgyalásokat folytassa és ezt követően megállapodik és használja a rendszert, fizet érte rendszerhasználati díjat ugyanúgy, ahogy bárki más fizethet. Ezért óriási félrevezető állítás és hazugság, hogy azért kellett megvásárolni az E.ON-t ilyen áron, hogy a kormány tárgyalhasson úgymond az oroszokkal.

Az is hazugság, amikor önök azt állítják, hogy majd milyen szintre fog jutni a gázár. Például szeretném jelezni, hogy 2008-ban a támogatási politikával a jelenleginél is lényegesen alacsonyabbak, a csökkentett árnál is alacsonyabbak voltak a gázárak Magyarországon, és ezért is hazug az az állítás, hogy az előző kormány idején minden ár magasabb volt, és hogy az előző kormány az intézkedéseivel megpróbálta tönkretenni és ellehetetleníteni a fogyasztókat. Nem tudom egyébként, és magyarázza már meg, elnök úr, hogy miért ez alatt a három év alatt nőtt meg háromszorosára a kifizetetlen számlák nagysága. A Fidesz-kormány például azzal, hogy a forint árfolyama hogyan alakult az elmúlt időszakban, semmilyen módon nem járult ahhoz hozzá, hogy a fogyasztók ellehetetlenüljenek és ne tudják a számláikat kifizetni?

ELNÖK: Talán ha nem kényszerítik bele őket a devizahitelekbe! Tukacs képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Kicsit szeretnék letérni a kényelmes, ámde sehová nem vezető multizásról. Beszelnék egy kicsit az önkormányzatok cégeiről, a közszolgáltatókról és azokról, akik majd ebben a rezsicsökkentésben szereplők lesznek.

Szeretném feltételezni, hogy az önök munkacsoportja, képviselő úr, tájékozódott erről a kérdéskörrel is. Ha jól tételezem fel, bizonyára azt is szemügyre vették, hogy ezek az önkormányzati társaságok milyen ráfordításokat ismernek el az árakban, hogyan egyensúlyoztak a közösség érdeke és a szolgáltatás fenntarthatósága között. Konkrétan például a távhőszolgáltatás esetében hosszú évekre visszamenőleg a Magyar Energia Hivatal rendelkezik adatokkal, hiszen az ár meghatározásában döntő szerepet játszott ezeknél az önkormányzatoknál. Ezért tehát úgy gondolom, hogy ezek rendelkezésre állnak. A feltételezésem a következő akkor, ha a rezsicsökkentést mindenféle különösebb skrupulus nélkül el lehet végezni az önkormányzati cégek világában is: az önkormányzatok ezek szerint extraprofitot termeltettek ezekkel a cégekkel. Ez a feltételezés természetesen logikusnak logikus, ám de butaság, mert az önkormányzatok ezt nem tették. Nem tették, mert azon igyekeztek, hogy minél kedvezőbb árakon próbálják meg biztosítani a közszolgáltatásokat a településükön. A „b” verzió úgy szól, hogy ezekben az önkormányzati társaságokban nincs extraprofit. Jó esetben megvan az a lehetőség, hogy az amortizációt és a fejlesztéseket fedezzék, rossz esetben még ez sem. Ezért tehát egy ilyen rezsicsökkentés az önkormányzati cégek világában azt fogja eredményezni, hogy előbb-utóbb felmerül a kérdés: ki fizeti a révést. Márpedig azok fognak fizetni, akik a településen élnek. Ez teljesen világos.

Ezért tehát a kérdésem az lenne, tisztelt képviselő úrhoz, előterjesztőnkhez, hogy mit mutattak az adatok, ha tájékoztattak erről. A másik kérdésem, hogy mi történik majd ezekkel az önkormányzati társaságokkal? Különösen fontos lehet ez önnek, hisz ön polgármesterként is dolgozik Budapest egyik kerületében és valószínű, hogy ismeri és érti ezeket a problémákat. Ezért tehát a nagyon fontos E.ON-os és mindenféle egyéb multis vita mellett minden településvezető életében el fog jönni a pillanat, hogy erre a kérdésre majd, mármint hogy honnan származik a cégeket stabilizáló forrás, válaszoljon. Az az érzésem, hogy nagyon keserves lesz beismerni akkor a települések vezetőinek és az önkormányzatoknak, hogy bizony-bizony ezt majd előbb-utóbb meg kell fizetnetek, kedves polgártársak, a polgártársaknak meg keserves felismerés lesz, hogy átvették őket.

Ezért tehát azt gondolom, okosabb lett volna folytatni részben azokat az energiahatékonysági beruházásokat, amelyekről Vágó úr mérhetetlen önbizalommal beszélt az imént, részben hallgatni mindazokra az egyébként az önök frakciójában is ott ülő polgármesterekre, akik óvták önöket attól, hogy egy ilyen intézkedéssorozattal kétséges helyzetbe sodorják a településeken működő társaságokat.

Ami pedig az előterjesztés lényegét és a megszavazás mikéntjét illeti, nem nagyon hiszem, hogy bármiféle furcsaság lenne az álláspontunkban. Egyfelől azért, mert nyilvánvalóan a zsebekbe vissza kell tenni azt a pénzt, amit önök kivettek, másfelől pedig a parlamenti táncrend szerint lehetőséget kell kapnunk arra, hogy mindezeket a fenntartásokat elmondjuk és ezt a lehetőséget azon az úton fogjuk megteremteni, hogy jelenleg nem szavazunk igennel, hanem tartózkodunk. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Ez most újdonság, de majd meglátjuk a szavazásnál.

Ha nincs több kérdés, vagy észrevétel, az a kérdésem, hogy a helyettes államtitkár úr vagy a képviselő úr reagál-e először. *(Németh Szilárd: A helyettes államtitkár úr kezdi!)* Akkor a helyettes államtitkár úr a szó!

Válaszadás

HIZÓ FERENC helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Egy pár kiegészítést tennék az elhangzottakhoz. Szó volt a tarifákról. Azt szeretném jelezni, hogy jelenleg is egy kettős tarifarendszer működik, van egy magasabb és van egy alacsonyabb tarifa. Tehát aki nagyobb mennyiséget fogyaszt, jelenleg is drágábban vásárolja a földgázt és a villamos energiát. Ugyanakkor a díjcsökkentés mindkét tarifakategóriára szimmetrikusan vonatkozik. Tehát mindkét tarifa estében egyformán csökkentünk.

A tárolók vonatkozásában fontos leszögezni, hogy a párnagáz átminősítése egy 2012-ben megtörtént folyamat. 2012-ben az E.ON Storage volt az, aki átminősítette a párnagázt mobilgázzá, mert ehhez a hatóságok megadták az engedélyt. Tehát ez akkor megtörtént és a megmaradt készletről beszélünk, amit az állam átvett a tranzakció keretében.

Az energiahatékonyság vonatkozásában csak egy apró kitérőt tennék. Az elmúlt 3 évben 217 ezer család otthonát sikerült különböző energiahatékonysági problémák keretében modernizálni. Ez körülbelül 116 milliárdnyi beruházást jelentett a családok életében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD előterjesztő (Fidesz): Köszönöm szépen. Szerettem volna, ha egy szakbizottságban magáról a témáról beszélünk és nem minden másról. Igazából az lett volna a jó, ha ott folytatjuk, ahol én kezdtem, és nem kerül bele az E.ON-tól kezdve az önkormányzati cégeken át minden. Világossá tettem a lelegején, hogy nem egy energiapolitikai előterjesztésről van szó, hanem egy társadalompolitikai előterjesztésről. Egyetlen fontos szempontja és legfőbb célja, hogy a 4 millió magyar családon segítsünk. Pontosan azért, amit itt próbált az alelnök úr cáfolni, tehát ha az Eurostat adatait ő is nézte, akkor nehezen tudja cáfolni, hogy a magyar családok 2010 áprilisáig a gázért vásárlóerő-paritáson toronymagasan a legtöbbet fizették Európában. Nem kicsit! Toronymagasan! Villamos energiában is csak a csehek fizettek nálunk többet. Ekkor második helyen álltunk. Most, amikor a harmadik fordulóján leszünk túl a rezsicsökkentésnek és 2013. november 1-jétől a parlament döntése alapján el fogjuk érni, hogy 11,1 százalékkal csökkenjenek a gáz-, a villamos energia és a távhő díjai, akkor - jól figyeljenek! - az erős középmezőnyben leszünk ezen a vásárlóerő-paritáson kimutatott fizetési listán. Pontosan a földgáz tekintetében a 11. helyre csúszunk vissza, a villamos energia tekintetében pedig a 13. helyre. Van még egy nagyon fontos és meggyőző adat: a 2013. decemberi számlán az emberek 2008. májusi árakat fognak tapasztalni. Tehát a 2013. decemberi számlán 2008. májusi gázár! És ennél még jobb a villamos energia, az meg 2007. februári árakat fog tartalmazni. Ennyit a rezsicsökkentésről, a hatásáról, meg arról, hogy egyébként hiába szaggatják meg a ruháikat, hiába szórnak hamut a fejükre, ez sajnos nem a szocialistáknak jutott eszükbe, pedig nekik is eszükbe juthatott volna az elmúlt 8 évben, 2002 és 2010 között, hogy élnek ezzel a lehetőséggel.

Sőt '94-ben még az a lehetőségük is megvolt, ami nekünk, olyan kétharmados támogatottsággal ültek benn a szabad demokratákkal együtt a parlamentben, hogy az egész átalakítható volt. Ehelyett a teljes rendszert privatizálták olcsó pénzen, kiszolgáltatva ezzel a magyar családokat. Mert azt az óriási profitot - és itt lehet extraprofitozni, meg mosolyogni, de az adatok mégis önmagukért beszélnek -, 1040 milliárd forintot kipakoltak, kitalicskáztak az országból. Ez csak papíron, csak a könyvekből olvasható ki. Ezen felül volt még bőven. Javaslom, hogy egyszer üljenek le, beszélgessenek a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnökével, aki olyan 40-60 milliárdos tételekről szól, amit önbevallás alapján kellett a magyar családoknak megfizetniük a cégek felé. Önbevallás alapján. Tehát bemondtak a cégek egy gázlopási példát és akkor azt a Magyar Energetikai Hivatal szépen benyelte és azt mondta, hogy akkor ezt megteesszük. Ilyen szabályozókat tetszettek itt hagyni.

Úgyhogy egyetérték az LMP-s képviselővel, farizeus ez a típusú viselkedés, hogy elmondom, mennyire támogatom, majd időközönként különböző sinus görbe szerint nagyon támogatom, kicsit támogatom, még több kellene, egyébként pedig nyomom a szöveget, hogy mivel nem értünk egyet.

Azt kérem mindenkitől, hogy aki támogatja, támogassa ezt teljes szívvel, ne pedig ilyen félgőzzel, hiszen a magyar családkról van szó. Azért ennek a legfőbb támogatói mégiscsak a magyar családok. Két és fél millió ember tett hitet a rezsicsökkentés politikája mellett. Nem a Fidesz mellett, mint ahogy önök ezt mondják! A rezsicsökkentés mellett! Az a kérésük az embereknek, hogy egészen a falig menjünk el ebben a történetben. Addig fogunk elmenni. Én azért nyújtottam be ezt az előterjesztést, hogy a magyar családoknál több pénz maradjon, a zsebükben több maradjon és onnan szedjük le ezt a pénzt, ahol előzőleg már beszédtek tőlük. A családoknak kellett megfizetni azt a rendszert, amit a szocialisták '94 és 2006 között kiépítettek és 2002-2010 között professzionális szinten üzemeltettek.

Kérem, támogassák a törvényjavaslatomat. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Akkor a tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról döntünk. Van-e valakinek kifogása az ellen, hogy a két szavazást egyben ejtsük meg? *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, nincs.

Kérdezem, hogy ki az, aki a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges törvénymódosítást tárgysorozatba-vételre és általános vitára alkalmasnak tartja. *(Szavazás.)* 22 igen. Ki az, aki nem támogatja? 1 nem szavazat. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Négy. Tehát 22 igen és 1 nem szavazattal, 4 tartózkodás mellett a bizottság tárgysorozatba vette a törvényjavaslatot, illetve általános vitára alkalmasnak találta.

Vantara Gyula képviselő úr, ha jól tudom, vállalja a többségi előadói szerepet. Kisebbségi előadó? *(Vágó Gábor: Megosztozunk!)* Igen, Vágó Gábor képviselő úr és Kovács Tibor alelnök úr megosztva. Köszönöm szépen. A képviselő úrnak és a helyettes államtitkár úrnak is köszönöm a jelenlétet.

A Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjáról szóló T/12492. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Rátérnénk a következő napirendi pontra. A Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapjáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságról döntünk. Székács Péter helyettes államtitkár urat tisztelettel üdvözlöm. Kérdezem, hogy van-e szóbeli kiegészítésük a törvényjavaslattal kapcsolatban.

Székács Péter (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium) kiegészítése

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mindössze egy mondat lenne. A parlament nem régiben fogadta el a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezetéről is szóló törvényt. Ehhez kapcsolódik a mostani előterjesztés, amelynek az a célja, hogy a megfelelő anyagi eszközöket a törvény végrehajtása érdekében biztosítsa. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés vagy észrevétel a törvényjavaslattal kapcsolatban? *(Tukacs István jelentkezik.)* Tukacs képviselő úr, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Önmagában a törvény is arcpírító. Ezt le kell szögezni ebben a bizottságban, amely sanszot nem kapott arra, hogy szakmai értelemben foglalkozzon

ezzel a törvénnyel, mármint azzal, amelyet a parlament elfogadott, és amelyről az államtitkár úr az imént említést tett.

Arcpirító azért, mert olyan világba avatkozott be, ahol senki nem kérte, hogy az állam jelen legyen. Olyan törvényi rendelkezéseket hozott, amivel megcsorbította sok-sok tízezer tag és betétes jogait. Olyan szabályozást fogadott el, amiben érthetetlen módon pénzügyi hatósági jogkörökkel ruházott fel. A Takarékbankról beszélek. Olyan helyen akar állami befolyást, ahol az államnak nincs helye. Azért akarok erre visszatérni, mert ez az előttünk fekvő tervezet egyenes következménye ennek a teljesen elképesztő törvénynek, amelyet villámgyorsan nyomtak keresztül a parlamenten, bizonyára emlékeznek rá, nyár elején. Ez az „átalakítás költségeit fedezni” – kérem, ha nincs átalakítás, akkor nincs költség. Ezt a nagyon egyszerű dolgot szögezzük itt le. Ennek az átalakításnak pedig nem volt értelme. Magyarul, ha valaki akar egy kis zsebpénzt, akkor tessék megmondani, államtitkár úr, hogy kiről van szó, és akkor legalább mindenki tudni fogja, hogy miről szól ez a javaslat. De ennek az előttünk fekvő tervezetnek a benyújtási körülményei is furcsák, bár nem akarom Kovács alelnök urat ismételni, ma reggel lett napirendre véve, a bizottság elképesztő módon gyorsan akarja elfogadni, de ennek ellenére is azt kell mondanom, hogy ez a javaslat, amely előttünk fekszik, értelmetlen azért, mert a beavatkozás volt értelmetlen a takarékszövetkezetek világába.

Önök előszeretettel szoktak beszélni arról, hogy a Jógazda meg a nem tudom, melyik másik takarékszövetkezet állami beavatkozást igényelt. Ez a kettő volt az, amely nem csatlakozott a több mint száz takarékszövetkezetet tömörítő szövetséghez, amely önkéntes módon alakította ki a saját betéteseinek védelmére vonatkozó anyagi eszközöket. Erről miért nem beszélünk akkor? Tehát ha az ok nem volt igaz az átalakításra, akkor az előttünk fekvő javaslat most meg értelmetlen. Azért furcsa, mert nemcsak a parlamenti ellenzék szólalt meg ennek a törvénynek az ügyében, hanem nagyon sok érintett is. Azt, hogy a parlamenti ellenzékre a kétharmad nem figyel, már kezdjük lassan megszokni, azt azonban, hogy nem figyeltek a szakmai észrevételekre, mindenféle egyeztetés nélkül hoztak döntéseket, mint ahogy érzésem szerint ez is így született meg, ami előttünk fekszik, ez elképesztő kormányzati gyakorlat. Ezért tehát azt gondolom, hogy a nem szavazatunk erre az előterjesztésre annak is szól, hogy elvetjük azt a törvényt, amelynek következménye ez az előttünk fekvő tervezet, hiszen a törvény maga is nem szól egyébről, mint arról, hogy le kell nyúlni valamit egy olyan világban, ahol senki nem kérte az állam beavatkozását. Senki!

Most nem akarok külön kitérni arra, hogy a szabályozásnak milyen körülményei engedik meg, hogy később a takarékszövetkezetekben tulajdont szerezzenek magánemberek, hagyjuk is most ezt. Azt azonban bizonyára a vita végén az államtitkár úr jelezni fogja, hogy vajon miért olyan nagyon fontosak ezek a költségek, amelyeket most el akar ismertetni ennek az alapnak a létrehozásával. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még jelentkező? *(Herman István jelentkezik.)*
Herman István képviselő úr, parancsoljon!

HERMAN ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tukacs képviselőtársam véleményét teljes mértékben nem osztom, sőt kifejezetten nem is értem. *(Dr. Selmeczi Gabriella távozik.)* Senki nem kérte az államot, említette ő, ugyanakkor a magyar kis- és középvállalkozói szféra meg üdvözli, hogy a takarékbank-rendszer átrendeződik, átstrukturálódik, mert a vidék bankjaként annak a vállalkozói rétegnek végre, mondhatom, lesz saját bankja, amely a nemzeti jövedelem több mint 50 százalékát termeli, a foglalkoztatáspolitikában pedig 70 százalék körüli értéket képvisel. *(Vágó Gábor távozik.)* Éppen ezért nem is értem, hogy miért ellenzik ezt a beavatkozást, átalakítást. Ugyanakkor

monitoringvizsgálat zajlik ma a takarékszövetkezeteknél. Ennek fényében és eredményében térjünk már vissza erre a gondolatra, hogy senki nem kérte az államot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is csak két mondatot mondanék. Tukacs képviselő úr, én még emlékszem Soltvadkertre és a Jógazda Takarékszövetkezetre. Ennek a két takarékszövetkezetnek a csődje az egész öngondoskodását a takarékszövetkezeti rendszernek így vitte el. Az OBA-nak sem került kevés pénzébe és úgy, hogy az államnak külön kellett kiségitenie az önkormányzati betéteket, az egyházi betéteket, a különféle civil szervezeti betéteket, azok meg benne sincsenek ebben. Mi lett volna, ha van még egy? Akár csak azt követően még egy? Akkor, azt gondolom, ez egyértelműen rámutatott ennek a rendszernek a sérülékenységre. Ez az egyik dolog.

A másik dolog, hogy úgy láttam - hogy is mondjam? -, a takarékszövetkezeti rendszer, amely 20 év alatt megpróbált kiépíteni egy olyan szituációt, mint amilyen Európa több más országában van, ebben teljesen sikertelen volt. Nem ment végbe az önkéntes alapon történt integráció. Nem az történt, mint jó néhány másik országban, hogy a takarékszövetkezeti rendszer súlya a bankrendszeren belül nőtt, hanem az, hogy jelentősen csökkent. Csökkent! Ráadásul elindult benne egy privatizáció, tisztelt képviselő úr! Ezt segítették elő a törvényi szabályozás alakításával, azzal, hogy egyenként kis bankokká alakultak egyes takarékszövetkezetek és kiléptek ebből az integrációs folyamatból. Tehát gyakorlatilag kezdett szétesni ez a rendszer úgy, hogy közben a kockázatait egyre kevesebben és egyre nagyobb mértékben viselték volna. Azt gondolom, gyakorlatilag az utolsó pillanatban voltunk, tehát a takarékszövetkezeti rendszernek az integrációját segíti elő ez a korábban elfogadott törvény. Egyébként ez is. Hiszen ez pont azt mondja ki, ha végignézi a törvényjavaslatot, hogy van a takarékszövetkezeti rendszernek egy központi bankja, a Takarékbank, úgy értelemszerűen van egy integrációs szervezete is, és az integrációs szervezetnek van egy alapja és annak rendeltetéseiről, kedvezményezettjeiről rendelkezik. Én nem is ismerek másként integrációs szervezetet, ahol ezeket kialakították volna Európában. Önkéntes alapon is eljutottak ideig. Nálunk nem jutottak el önkéntes alapon, kénytelen volt a parlament törvényi rendelkezéseket hozni ennek érdekében.

Azt gondolom, hogy jó dolog, ha a takarékszövetkezeti világ erősebb lesz és az állam ebbe most pénzt is beletesz, ezt ne felejtsük el, több mint száz milliárd forintot tesz bele az állam a takarékszövetkezeti rendszerbe. Ez nagyon nem kevés pénz. Azzal minden takarékszövetkezetben betétet elhelyezőnek a biztonsága nő, azzal a takarékszövetkezeti rendszer a későbbiekben hatékonyabban tud felvenni pénzt a különféle rendszerekből, akár a Magyar Nemzeti Bank által elindított kedvezményes rendszerekből, azokat könnyebben tudja eljuttatni vállalkozókhoz. Azt gondolom, lefed egy olyan rést, amit egyébként mások ebben a mai Magyarországon működő bankrendszerben nem fednek le.

Összességében mind az a javaslat, amelyet korábban elfogadott a parlament, mind ez nemcsak hogy jó a takarékszövetkezeteknek, hanem elősegíti az integráció kialakulását. Azt mondanám, hogy a takarékszövetkezetek vezetői és a takarékszövetkezetek betétesei, tagjai között e téren bizony érdekellentét van. Ez, amit most felállít és felállított az előző törvényjavaslat, a takarékszövetkezeti integráció a betéteseknek és egyébként a részvények tulajdonosainak jó. De a takarékszövetkezetek vezetőinek nem. Mert annak a korábbi világnak, amikor tetszésük és kedvük szerint alakították a folyamatokat, aminek a vége, mondom, Soltvadkerten és a Jógazda Takarékszövetkezetnél látszott, annak vége van. Úgy látom, hogy önök a takarékszövetkezeti vezetők oldalán állnak (*Tukacs István: Mekkora дума!*), mi meg a takarékszövetkezetek tulajdonosai és betétesei oldalán állunk, ez a különbség. (*Tukacs István: Persze, ezért veszik el a tulajdonukat!*) Egyetlen egy részvénytulajdonostól nem veszünk el semmit. Tukacs képviselő úr, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): „125 takarékszövetkezet működik Magyarországon, ebből 105 az OTSZ tagja. Felelőségüktől vezérelve tagszervezeteink 1993-ban önkéntes döntésükkel csatlakoztak egy, a magyar bankrendszerben lényegében még ma is egyedülálló jogosítványokkal és valós anyagi eszközökkel bíró önkéntes intézményvédelmi alaphoz. Ezen önkéntes csatlakozásukat követően is belső konszenzusokra épülően folyamatosan erősítették és erősítik intézményvédelmüket.” Most ugrok egy sort. „A közvélemény nem ismeri és összemosza a Jógazda Szövetkezeti Hitelintézet vagy a Solvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet problémáját, akik nem voltak a mi szövetségünk tagjai.” Idézet Demján Sándor 2013. június 8-án született leveléből.

Elnök úr, csak azért idéztem, hogy ne az én mondataimra figyeljen. A két említett takarékszövetkezet nem volt annak a szövetségnek a tagja, amely kialakította azt a rendszert, hogy megvédje a betéteseit és megvédje a tagjait. Mert hogy kialakították. Ezért tehát az a fajta mese, hogy mert nem akarták megvédeni a következőt, az itt dől meg a Demján-féle érveléssel.

Másrészt ezek az emberek, tagok és betétesek, beszéljünk akkor tagokról, működtetettek valamit, ami az övék volt. Ha ez nem tetszik az éppen regnáló kormánynak, az az ő problémája. Ha nem akarnak integrálódni a mi szánk íze szerint, akkor avatkozzunk be – ez egy nagyon sajtóságos logika, tisztelt elnök úr. Mert ez nem a közszolgáltatások világa. Ez a tagok tulajdona. Az pedig, hogy a törvényben elintézték azt, hogy a Takarékbankban egyébként tulajdonos takarékszövetkezetek kisebbségbe kerüljenek egy MFB-vel és a Magyar Postával szemben, az egyenesen arcpirító. Arcpirító, mert lenézik a betéteseket. Ne érveljünk nekem azzal, hogy a takarékszövetkezeti vezetők oldalán állunk. Állunk a csodát! Azok oldalán állunk, akik például kiszorultak a döntésből, nem dönthetnek saját magukról. Tudja, elnök úr, hogy hogyan mentek az alapszabályokat elfogadó taggyűlésre? Az integrációs szervezet küldött egy alapszabályt, amelyre csak igennel lehetett szavazni, nem lehetett benne módosítani és nem lehetett nemmel szavazni, mert a törvény szerint el kellett fogadni. Miféle eljárás ez? Akkor azt mondja, hogy ez így rendben van? Hogy lenne rendben? Azt mondja, hogy a betétesek érdekeit szolgálják? Azokét a betétesekét és tagokét, akik az ilyen közgyűléseken ott ültek báván, mert azt mondták, hogy ilyen nincs? Hogy lehet, hogy ő még csak nem is módosíthat a saját pénzügyintézte működésének alapszabályán? Elnök úr, ezt nem a takarékszövetkezeti vezetők mondják, hanem a betétesek, a betétesek, akikre ön hivatkozik. Köszönöm.

ELNÖK: Herman képviselő úr!

HERMAN ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Mélységesen meglep a képviselőtársam iménti megnyilvánulása és betétesként szeretnék szólni, nem csak bizottsági tagként. Lenézik a betéteseket? Ezt a leghatározottabban visszautasítom, mint betétes, mert nem érzem magam lenézettnek, sőt mi több azt is ki merem jelenteni, hogy jogaimban sem (*Tukacs István: Óh, Pista, dehogy nem!*) vagyok korlátozva. Ezek szerint önök, vagy ti nem is ismeritek ennek a struktúrának a lényegét. Nem ismeritek, mert ha ismernétek, az ilyen megnyilvánulásuktól tartózkodnátok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Csak azért nem akarom nyújtani a vitát tovább, mert közben megkezdődött a plenáris ülés, de két dolgot még egyszer megismételnék. A teljes öngondoskodásban összegyűjtött összeget, úgy ahogy van, Solvadkert és a Jógazda önmagában elvitte volna. Majd most ki fog derülni, hogy a százból hányan vannak olyan állapotban, mint a Solvadkert vagy a Jógazda. Ezt azért ne felejtjük el!

A másik, hogy a Takarékbankban az állam több mint százmilliárddal gyakorlatilag tőkét emel. Ez a százmilliárd forint egyébként azáltal, hogy megnöveli a Takarékbank értékét,

megnöveli a takarékszövetkezetek benne lévő tulajdonrészének az értékét is, nem is kicsit. Szerintem ez önmagában egy érték. Ott az fáj, hogy a Takarékbankban korábban a takarékszövetkezetek vezetői, anélkül hogy megkérdezték volna a saját közgyűlésüket, azt csináltak, amit akartak (*Tukacs István: Ez butaság!*), mostantól kezdve meg nem tudnak azt csinálni, amit akarnak.

A vitát lezárom. Nem tudom, a helyettes államtitkár úr a vitában elhangzottakra kíván-e reagálni.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Csak annyit szeretnék kérni, hogy a bizottság támogassa a javaslat elfogadását. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az általános vitára való alkalmasságról döntünk. Ez automatikusan tárgysorozatban van. Kérdezem, hogy ki az, aki a bizottság tagjai közül az általános vitára való alkalmasságot támogatja? Az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) A bizottság 18 igen szavazattal támogatja. Ki az, aki nem támogatja? (*Szavazás.*) Négy nem. Tartózkodás? (*Szavazás.*) Egy tartózkodás mellett támogatta a bizottság.

Manninger képviselő úr a többségi előadó. Kisebbségi előadó nincs? (*Senki sem jelentkezik.*) Akkor csak többségi előadót állítunk.

A közútkezelői feladatok átadásáról szóló T/12338. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Most a közútkezelői feladatok átadásáról szóló törvény következik. Itt is az általános vitára való alkalmasságról döntünk. Völner Pál államtitkár urat kérem, hogy foglaljon helyet. Egy rövid szóbeli indoklást kérek a törvényjavaslathoz.

Dr. Völner Pál (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium) kiegészítése

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az összevonás indoka, hogy kevesebb telephelyről kisebb költséggel tudjuk ellátni ezeket a feladatokat. Áttekinthetőbb a rendszer, az új beruházásoknál pedig nem kell új mérnökségeket megépíteni. Ez már a most futó projekteknél 4 milliárd forint megtakarítást eredményez. Ha van további kérdés, szívesen válaszolok.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés vagy észrevétel? (*Kovács Tibor jelentkezik.*) Alelnök úr, parancsolj!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Szerencsésebb lett volna, ha kaptunk volna valamiféle adatszolgáltatást a tekintetben, hogy az a tevékenység, amit az autópálya-kezelő végzett, miért nem volt hatékony, és ha nem volt az, akkor egyébként miért kell megtartani az önállóságát. Akkor össze kellett volna vonni mindkét társaságot, és akkor egyszerűbb lenne az egész eljárás. Tehát igazán nem nagyon értjük, hogy ettől mitől lesz jobb és hatékonyabb. Lehet, hogy így lesz, de be kellett volna mutatni, szerencsésebb lett volna, ha ezt bemutatják valamiféle háttéranyaggal vagy táblázattal.

A másik gondolat a díjszedési rendszerről. Korábban is megfogalmaztuk a fenntartásainkat ezzel kapcsolatban, de már jönnek a hírek, hogy az úthasználattal arányos díjfizetés rendszere milyen gondokat és problémákat okoz a kelet-magyarországi gazdasági társaságoknak és vállalkozásoknak. Csodálom egyébként, nyilvánvalóan a kormánypárti képviselőket az ottani társaságok megkeresték ezzel, hogy gyakorlatilag ellehetetlenül a működésük a miatt a többletköltség miatt, a kelet-magyarországi társaságoknak a gazdasági tevékenységük hatékony folytatásához rengeteget kell használniuk az utat és ebből adódóan a

terheik jelentősen magasabbak, mint más gazdasági társaságoknak Magyarországon. Ennek a jelei a gazdasági sajtóban is megjelentek, gondolom, államtitkár úr olvashatta azokat a jelzéseket, amelyeket ezek a gazdasági társaságok megfogalmaztak. Tehát vannak aggályok. Kérdésként merül fel, hogy ezzel kíván-e foglalkozni a kormányzat, vagy pedig hagyják, hogy ennek olyan következményei legyenek, amit aztán majd nehezebb lesz kezelni, mint amilyen most esetleg megoldható lenne.

Mindezekre tekintettel mi fenntartással fogadjuk a javaslatot, egyelőre tartózkodunk és a végszavazásnál majd meglátjuk, hogyan fogunk szavazni. De nem látjuk a gazdasági racionalitását a javaslatnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még kérdés, vagy észrevétel? *(Senki sem jelentkezik.)* Államtitkár úr, kíván-e reagálni?

Dr. Völner Pál válasza

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, csak röviden. Nem a hatékonyságával volt baj az ÁAK-nak, hanem párhuzamosságok vannak most a rendszerben, főleg azzal, hogy belépett vagy 6500 kilométeren a díjszedési tevékenység, ezt is ellátja az ÁAK. Tulajdonképpen a tevékenységüket különítjük most el, és a közútkezelő feladatok a Magyar Közútban, a díjszedési tevékenység pedig az ÁAK-ban fognak jelentkezni. Ezek profiljukban eltérő tevékenységek. Csak egy példa. A Magyar Közútnak 77 mérnöksége van, az ÁAK-nak 16. Miután azonos településeken is vannak mérnökségek, illetve azonos településeken épülnének, ezeket így ki tudjuk küszöbölni.

Ami pedig a másik része a dolognak, arra részletesen nem térnék ki, hogy hogyan hat ki a díjbeszedés a különböző költségek alakulására, de a sajtóban látott számítások, amiket én is olvastam, nagyságrendileg eltúlzottak. Ezek a statisztikai adatok már nem állják ki az összehasonlítást. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Itt is általános vitára való alkalmasságról döntenénk. Kérdezem, hogy ki az, aki a bizottság tagjai közül támogatja a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát. *(Szavazás.)* 18 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Öt tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

Manninger képviselő úr a többségi előadó. Kell-e kisebbségi előadó? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs rá igény. Akkor marad a többségi előadó. Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az előzőnél viszont Tukacs képviselő úr a kisebbségi előadó, már ha vállalkozik. *(Tukacs István: Igen.)*

A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény végrehajtásáról szóló T/12002. számú törvényjavaslat (A módosító javaslatok megvitatása)

Van még egy napirendi pontunk, ez a zárszámadással kapcsolatos módosító javaslatok megvitatása. Nem túl hosszú. Nem tudom, Adorján Richárd főosztályvezető úr itt van-e. Nem látom őt. *(Közbeszólások: Nincs.)* Akkor bemutatkozást kérek a kormány képviselőjétől, elnézést!

PERESZTEGI GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Peresztegi Gergely vagyok.

ELNÖK: Akkor ön képviseli a Nemzetgazdasági Minisztériumot. (*Peresztegi Gergely: Igen.*) Van 3 módosító indítvány. Az első Boldog István képviselő javaslata az 1. pontban. Kérdezem a tárca álláspontját.

PERESZTEGI GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Van-e kérdés vagy észrevétel? (*Senki sem jelentkezik.*) Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja? (*Szavazás.*) Ilyen nincs, ennek megfelelően a bizottság nem támogatja és egyharmadot sem kapott.

A 2. ajánlási pontban Nyikos László képviselő úr módosító indítványa. A tárca álláspontja?

PERESZTEGI GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (*Senki sem jelentkezik.*) Ki az, aki támogatja? (*Szavazás.*) Egy igen szavazattal a bizottság nem támogatta és egyharmadot sem kapott.

Végül a 3. ajánlási pontban Nógrádi Zoltán képviselő úr javaslata.

PERESZTEGI GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (*Kovács Tibor jelentkezik.*) Alelnök úr, parancsolj!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Azt szeretném kérdezni, miután a kormány támogatja ezt a javaslatot, hogy hogyan fog ez működni. A b. pontban például azt írják le, hogy november 1-jén jogerős működési engedéllyel rendelkeznek. Úgy tudom, ezeknek az intézményeknek szeptember 1-jéig kell jogerős működési engedéllyel rendelkezniük ahhoz, hogy egyáltalán ezt a tevékenységet folytathassák ebben az évben. Miért november 1-je? És miért nem szeptember 1-je például? Annak ellenére, hogy tudatában vagyok annak, hogy a KLIK és a kormányzat jóvoltából bizonyos közoktatási intézmények szeptember 1-jén úgy kezdték meg a tevékenységüket, hogy nem volt működési engedély. Ezért van november 1-je határidőként, vagy mi az oka ennek a módosító indítványban megfogalmazott határidőnek?

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel még? (*Senki sem jelentkezik.*) Kérdezem a főosztályvezető urat, hogy kíván-e reagálni.

PERESZTEGI GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igazából a 2012. évi támogatásokkal kapcsolatos a módosító javaslat. A '13. november 31-ei időpont csak technika, tehát még ebben az esetben jogerős működési engedéllyel rendelkező fenntartók jogosultak a 2012. évre vonatkozó támogatások igénybevételére.

ELNÖK: Azt próbálta elmondani a főosztályvezető úr, tisztelt alelnök úr, hogy itt gyakorlatilag pótlólagos igényeket nyújtanak meg. Ha megnézi, a következőből ki is derül egyébként, hogy november 15-ig. Ezt az teheti meg, aki egyébként november 1-jén még működési engedéllyel rendelkezik. Pont. Aki időközben megszűnt, az nem.

Kérdezem, hogy ki az, aki a módosító indítványt támogatja. A tárcsa támogatta. *(Szavazás.)* A bizottság 18 igen szavazattal támogatja. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Öt tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

Köszönöm szépen. Más módosító indítványról nem tudok. A főosztályvezető úrnak köszönöm a jelenlétét. Lezárom a napirendi pontot és a bizottsági ülést is. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 8 perc)

Rogán Antal
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva